

PAWEŁ IGNATOWICZ

BIOGRAFIA

Łącząc improwizacyjny język jazzu z nieustannie poszerzaną paletą brzmień akustycznych i elektrycznych, Paweł Ignatowicz wypracował własny, rozpoznawalny język muzyczny, zakorzeniony w jazzie, a jednocześnie swobodnie czerpiący z rocka, muzyki świata, elektronicznych brzmień oraz współczesnej muzyki instrumentalnej. U podstaw jego twórczości leży fascynacja samym dźwiękiem – nieustanne poszukiwanie nowych barw, faktur i możliwości brzmieniowych, które poszerzają ekspresyjny potencjał gitary.

Urodzony w Żywcu, od 2005 roku mieszka i tworzy w Nowym Jorku. Dorastał w muzycznej rodzinie, gdzie jego ojciec – multiinstrumentalista – wprowadził go w niezwykle szeroki świat muzyki, od folkloru górali Beskidu Żywieckiego po nowoorleański Dixieland. To wczesne zetknięcie z różnorodnymi tradycjami muzycznymi ukształtowało jego artystyczną filozofię opartą na otwartości, ciekawości i nieustannym poszukiwaniu nowych możliwości wyrazu.

Edukację muzyczną rozpoczął w wieku ośmiu lat w Państwowej Szkole Muzycznej, ucząc się gry na klawirze, a następnie na fortepianie i saksofonie. W wieku dziesięciu lat odkrył gitarę, która szybko stała się jego podstawowym środkiem artystycznej ekspresji. Jest absolwentem Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie uzyskał tytuł magistra sztuki w klasie gitary jazzowej prof. Karola Ferdeckiego.

W swojej twórczości wykorzystuje bogate instrumentarium obejmujące gitarę elektryczną, akustyczną stalowo-strunową, klasyczną, gitarę bezprogową, syntezatory gitarowe oraz elektryczny sitar. Niezależnie od tego, czy sięga po instrumenty tradycyjne, czy elektroniczne, traktuje je jako narzędzia poszerzające jego muzyczny język, a nie jedynie technologiczne ciekawostki. Brzmienie, faktura i kolor dźwięku stanowią integralne elementy jego kompozycji, współtworząc emocjonalny charakter każdego utworu.

Jego kompozycje łączą elementy jazzu, fusion, rocka, drum and bassu, muzyki latynoskiej, indyjskiej oraz minimalizmu, tworząc wysoce indywidualny język muzyczny. Pomimo stylistycznej różnorodności jego twórczość pozostaje głęboko zakorzeniona w improwizacji, liryzmie i tradycji jazzu. Gatunki muzyczne traktuje nie jako granice, lecz jako wzajemnie przenikające się źródła inspiracji, które naturalnie współistnieją w jego muzyce.

Wśród jego inspiracji znajdują się Miles Davis, John Coltrane, Herbie Hancock, Jimi Hendrix, Frank Zappa, Steve Vai, Queen oraz Steve Reich. Czerpiąc z tak różnorodnych źródeł, stworzył własny język muzyczny – technicznie dojrzały, emocjonalnie wyrazisty i łatwo rozpoznawalny.

Po przeprowadzce do Nowego Jorku w 2005 roku rozwinął międzynarodową działalność jako gitarzysta, kompozytor, producent i pedagog. Równolegle z działalnością koncertową i fonograficzną od ponad dwudziestu pięciu lat pozostaje aktywnie zaangażowany w edukację muzyczną, pracując z uczniami w Polsce i Stanach Zjednoczonych oraz inspirując kolejne pokolenia muzyków.

Współpracował z wieloma wybitnymi muzykami, m.in. Johnem Benitezem, Richiem Cannatą, Arim Hoenigiem, Mattem Penmanem, Chrisem Tordinim, Glennem Zaleskim, Edwardem Perezem, Ferencem Nemethem, Colinem Stranahanem, Markiem Whitfieldem Jr., Julianem Shore'em, Rickiem Rosato, Joe Martinem, Benito Gonzalezem, Luquesem Curtisem, Daną Hawkinsem, Adamem Bałdychem, Piotrem Wyleżołem oraz Ofrim Nehemyą.

W 2008 roku wydał debiutancki album *Talk To You Later*, a w 2011 roku skomponował muzykę do filmu fabularnego *Double Breath* w reżyserii Rafała Janusa. Jego drugi album, *Here and Now* (2017), stanowi rozwinięcie poszukiwań brzmieniowych, łącząc instrumenty akustyczne i elektryczne w spójną muzyczną opowieść z udziałem Ferencza Nemetha, Juliana Shore'a, Edwarda Pereza i Jonathana Singera.

Jako wykonawca koncertował na wielu renomowanych scenach, wśród których znajdują się Dizzy's Club, The Django i 55 Bar w Nowym Jorku oraz Blues Alley w Waszyngtonie. Wystąpił również w siedzibie Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku z okazji Międzynarodowego Dnia Języka Hiszpańskiego oraz podczas Greenpoint Jazz Festival na Brooklynie.

W 2023 roku został uhonorowany przez władze rodzinnego Żywca tytułem „Ambasadora Miasta Żywca” w uznaniu za osiągnięcia artystyczne oraz wkład w promocję dziedzictwa kulturowego miasta. Na zaproszenie Ambasadora Rzeczypospolitej Polskiej w Waszyngtonie wystąpił również podczas obchodów 25. rocznicy upadku komunizmu w Polsce.

Niezależnie od tego, czy komponuje, koncertuje, produkuje czy uczy, Paweł Ignatowicz konsekwentnie realizuje własną artystyczną wizję, w której melodia, improwizacja oraz nieustanne poszukiwanie nowych brzmień pozostają fundamentem jego twórczości.